

hard aan verbetering van de Rotterdamse tuin. Ook zocht en vond hij samenwerking met de veterinaire faculteit in Utrecht, de Erasmus Universiteit, het toenmalige Sophia Kinderziekenhuis, waarbij de erfelijkheidsleer en de voortplantingsbiologie een belangrijke plaats innamen. De fokprogramma's, gestart met de okapi's, werden wereldomvattend hetgeen van groot belang is voor het in standhouden van diverse soorten niet-gedomesticeerde dieren.

In de tuin zelf was, met voortvarendheid, door Siewertsz van Reesema, de noodzakelijke ophoging van de gehele oppervlakte in gang gezet, hetgeen betekende dat soms 1,60 meter grond moest worden opgebracht. Alle paden (5 km) werden geasfalteerd en alle afscheidingen vernieuwd.

De in 1963 opgerichte vereniging 'Vrienden van Blijdorp' nam bijna de gehele renovatie van het niet-mensapenhuus voor zijn rekening (het huidige Henri Martinhuus). Een ander geschenk kwam van Koninklijke Volker Stevin, waarmee de renovatie van een deel van het gorillaverblijf tot stand kwam dat in 1979 door Prins Bernhard geopend werd. In 1981 werden de ir. P. Kosterkas (met succulenten) en de F. Siewertsz van Reesemakas (met tropische bomen en planten) geopend. Er werd een quarantaineruimte gebouwd en de Rivièrahal werd gerestaureerd, waar vanaf 1977 belangrijke exposities werden gehouden (Notogea, Aquaria en Amphibiën). Als in de jaren tachtig de bijdrage van de gemeente met een derde wordt verminderd, komt de actieve werving van sponsors aan de orde. Dat was nodig, want ook de opzet om nu eindelijk tot een echt aquarium te komen nam duidelijker vormen aan.

De indeling van de tuin naar voorbeeld van de continenten kost een vermogen. Met aller medewerking en suggesties is Dick van Dam geslaagd dit in gang te zetten.

Niet onvermeld mag ook Blijdorp als hortus botanicus blijven.

Naast deze bezigheden is Dick zich blijven interesseren voor het enkele dier. Het is dan ook niet vreemd dat bij hem thuis een door de moeder verstoten dierenbaby kon worden aangetroffen, waarbij de verzorging door zijn echtgenote met grote toewijding plaatsvond. Zijn jaren als directeur zijn niet alleen voor de Koninklijke Rotterdamse Diergaarde en voor de Rotterdamse gemeenschap van groot belang geweest, maar ook de internationale samenwerking tussen de dierentuinen is door zijn niet aflatende activiteiten werkelijkheid geworden; de dierentuindieren ondervinden er nog steeds profijt van.